

tni otrok. Tudi življenje staršev je drugačno. Ne verjamem, da zares imajo razlog, da se počutijo, kako že, krive? Slovenija je katoliška država, pri vas se nenehno obtožujete, ne?

O, ja! In sram nas je.

(Sme.) No, naj vas ne bo več, če se počutite, kot da ne veste, kaj narediti. Kajti če bi jaz vprašal svoje starše, kako bi želeli vzgajati svoje otroke, ne bi znali veliko povedati. Ravnali bi pač enako, kot so ravnali njihovi starši. Danes o otrocih vemo mnogo več, spreminjajo se življenjski stili, oblike družin, vloga starih staršev. Prepričan sem, da je bilo, ko ste bili otrok, povsem samoumevno, da stari starši poskrbijo za vnuke. Danes to ni več nuja, obveznost. Nekateri mladi starši celo ne

” Vse se je začelo konec novembra 2012 v Ljubljani med vodenjem seminarja za poslovneže. Nogi sta mi v nekem trenutku odpovedali. Dva dni kasneje sem bil v Zagrebu v komi. Čez tri tedne sem se vrnil na Dansko. Doma sem izvedel, da sem paraliziran od pasu navzdol in da bo tako tudi ostalo.

želijo, da bi bili njihovi otroci prepogosto v stiku z dedki in babicami.

Lani sem v Nemčiji izdal knjigo, ki je pravkar izšla tudi na Danskem, z naslovom *Vodja tropa*. Je knjiga o tem, kako naj starši prevzamejo vlogo vodje v družini. Mnogo staršev je namreč pozabilo, kaj to sploh pomeni. Še pred desetimi leti

sem bil prepričan, da je predanost staršev otrokom tako velika, da ne bodo imeli nobenih težav s prenašanjem mojega znanja v realnost. Nobenih težav torej z integracijo nasvetov v svoje vedenje. Izkazalo se je, da ni tako. Medtem so starši namreč prevzeli več različnih načinov starševstva, a žal nobeden ni bogvekaj.